

marljivo podpirali. Za obče blagor delujoče požarne brambe z nemško komando se po navadi v zahvalo za njih trud in požrtvovalnost po farško-prvaških zakonitih listih pšujejo in zabme-hujeju; tembolj nas je z prisrčnimi besedami izražena zahvala g. župana Škrabl iznenadila. Vidi se zopet, da je nenačrtno slovenski kmet tudi Nemcu hvaležen za sprejeto dobroto. Pozdravili bi dan, na katerem bi ponehala nemurna narodna gonja za vselej! Na vas, gospodje nasledniki Onega, ki je pridigoval mir in ljubezen, je laže, da se ta naš cilj uresniči.

Od Velike nedelje. Poprašujete nas, kaj za en ropot je bil minoli teden. Odgovorimo vam tako-le: Vičanskemu „bürgermajstru“, velenjenemu gospodu Cajnkaru se je podrl stari sprhneli županski stolec, na katerem je stal, kot „narodnjak slave“. Telebnil je iz njega in nikoli več si ne bode na njem sukal mostačev ter se praakal po svoji modri glavici. Vprašamo vas, dragi rojak Cajnkar, zakaj pa zdaj dalje ne protestirate v zadevi občinske volitve? Kaj ne, začelo je smrdeti? Govorilo se je, da bi bili oni visoki gospodinji radi dalje občinski starešina, pa, pa, pa božja previdnost je drugač zavnala...

Velika nedelja. Prijatelj „Štajerc“, odgovori, ali sme občinski predstojnik iz občinskega urada, u r a d n o, na drug občinski urad poslati pismo, ki je od strani njega spisano, pa o nobeni uradni zadevi, ampak da se napadajo stranke in ako v takem pismu imenuje en predstojnik slobodno Tebe, dragi „Štajerc“ za „smradljivega Štajerca“? Kaj takega si usoja tisti vičanski stari rihtar storiti, katerega si Ti „Štajerc“ k novemu letu tak lepo speglal. Bog ti plati za tisto! Ako odgovoriš da ne sme, potem bomo tistemu vičanskemu županu potrebno priskrbeli. Hvala Bogu, da ni več rihtar. Kaj so si vraga Vičanci mislili, ko so tisto osebo za občinskega predstojnika volili? ... Peri Juri Janža.

Op. uredništva: Tako postopanje sega gotovo že do izrabljanja uradne moči. Obračunali bomo torej temeljito s tem možakom!

Sv. Urban pri Ptuj. Častiti g. urednik, tukaj pri nas se veliki nemiri vršijo. Klerikalci namreč lažejo tako nesramno ter razgrajajo in udrihajo kakor Judje, ki so Kristusa križali. Glavni vrop pa je ta: Prejšnji kaplanček mojster Poplatnik ima namreč tukaj svoje špijone nastavljene, ki mu vse pošte prinašajo, kaj se tukaj godi. Posebno se pa eden špijon odlikuje, ki je na kmetskem shodu se najbolje ustil in nazadnje, ko je prišel čas za besedo, jo je sramotno odkuril. Ta je namreč Loiz v Ločkem vrhu (židan kropič), ki je na edno veliko posestvo priberačil, in ker se za črno sukno vedno drži, ni čuda da mu posestvo vedno bolje po rakovi poti leze. Ti ogleduhi mu potem naznanijo svojemu mojstru in ta jim sestavlja te psovke, katere potem prinese ta „list luči“. Saj vi siromaščeki niste v stanu, kaj takega pisati. Tudi v Svetincih je tak možicelj, ferderbani študent, kateri se šopiri in kinča s pavovim perjem. Le trobi, le trobi, pa glej, da ti rog ne počí po plehah. Onemu „mojstru“ pa svetujemo, da nas Urbančane, kateri hvalijo Boga, da je odnesel pete, pri miru pusti, drugače mu zapojemo od „mastnih citer“ iz Podperšaka imenitno pesem, da se bo svet čudil temu pobožnemu razširjevalcu laži. Zavedni domačini.

Št. Vid nad Valdekom. Našemu župniku Repolusku že zopet grebenj raste, ker ga „Štajerc“ že dolgo ni imel pod krtačo. Prišel nas je zopet napadati. Komaj je pričakoval čas, da je delil listke za velikonočno apoved. Udeležilo se je tega na določeni dan v stari šoli veliko množ. Ali nauke se je dajalo večidel le glede volitev in članikov. Zakaj, Repolusk, si rekel, da moramo pred volitvami vedno le župnika vprašati? Ali ne veš, da postava tako vplivanje na volitev ne dopušča? Zakaj nam pa braniš „Štajerca“ čitati, ko je vendar vsakemu prosto dano, izberati si svoje liste? Zlagal si se očitno, ko si rekel, da „Štajerc“ komaj izhaja. Žalostno je, da duhovniki domače farane obrekujejo, ko hodijo h bolniku. Spominjamo se prejšnjih naših gg. župnikov, ki so bili res Kristovi namestniki in so delali mir med farani. Repolusk pa dela edino nemir. Zakaj si tako dolgo hlače fikal po šolskih

klopeh, da te mora zdaj še „Štajerc“ podučevati? Repolusk, pusti politiko in nas farane pri miru, drugače ti zapojemo pesemko, da se bode celo tvoj oče v cerkveni bajti jokal... Več Št. Vidčanov.

Mestinje. Dragi „Štajerc“ prejmi tudi od nas malo poročilo. Zvečer dne 6. svečana se je g. dr. Jankovič vračal iz obč. zbornice v Celju domu. Mimogrede se zglašil pri tukajšnjemu krčmarju Antonu Smeh, da njegovo časopisje pregleda, ali je vse v redu. Ko zapazi med drugimi tudi „Narodni list“, mu kar v glavi kri zarve. Ko mu je krčmar tudi „Slov. Gospodarja“ kazal, ga ni nič vkrotilo, ampak „Narodni list“ na tla vrže ter krčmarja zmerja, da je „nemčur“ ter mu obljubi od njegove krčme ljudi odgovorjati. Oh ti vbogi „kmet“ kmečke zveze, ali ne veš da si tukaj grešil zoper postavo? Vbogi krčmar se je sicer zagovarjal, da on ni „nemčur“, da nemški ne zna, da je tedaj dr. Jankovič nemčur ko zna nemški. Vbogi krčmar ne pozna nobene politične stranke; njegova skrb je, popotnikne sprejemati brez razlike narodnosti in politične stranke, njemu je vse edno, kar pri zagrizenih „Slovincih“ in klerikalcih ne najdemo. V tem se spoznamo! Gospodje pri „Narodnem listu“ pa naj razvidijo, da spadajo v „Štajerčev“ stranko, ker so vendar enkrat priznali potrebo se učiti tudi nemškega jezika, ko so pisali zoper Tergleva, da ne zna nemški in je nesposoben za dež. poslanca. Torej je „Narodni list“ v očeh poslaničnem neumnežev nemčurški list, kakor dokazuje dogodba pri Smehu.

Kaplja pri Arnelžu. Pred kratkem je prinesel „Štajerc“ novico, da so mlade ženske mnogokrat tudi v pozni noči v farovžu. Župnik pa se je razjezil v „Gospodarju“. Utajiti sicer ni mogel omenjeno novico; ali jezi se, da se kdo sploh upa, kaj takega proti blagoslovljenemu gospodu objaviti. Čudno je le, da se postavi ta gospod sam v eno vrsto z navadnim obrtnikom, ko ima vendar visoke študije za seboj. Ako se kakšni tamošnji obrtnik z dekletami zabava, se je to vedno zgodilo in niti „Gospodar“, niti župnik ne bode ta tega odpravila. Ali iz tega pač ne sledi, da bi bilo lepo, ako obiskujejo ženske opetovano farovž. Župnik bi pač bolje storil, ako bi smatral dotični članek v „Štajercu“ za pošteno svarilo in bi molčal, kakor pa da se grozi v „Gospodarju“. Teh groženj se pač nikdo ne boji in tudi v naprej bomo nepravilnosti javno grajali. Pazite, g. župnik, kajti ves smodnik še ni postreljen in pročali bi lahko še o raznih „dejanjih usmiljenosti“...

Sv. Barbara v Haložah. Sramota za župnika Vogrina in kaplana Rabuzeka, da pošiljata popravke v „Štajerca“. Res je, kar smo pisali v št. 41. lanskega leta radi volitve cerkvenih ključarjev, res je da so po zvijači izvoljeni, res je da je dobil Jakob Kelc, obč. pred. sv. Elizabete, od 43. oddanih glasov 28. in je bil proti 15. glasom od župnika izvržen, res je da je dobil Vido Kokolj, poprejšni crk. ključar od 47 oddanih glasov 41. glasov, in je bil proti 6. glasom, na povelje župnika kot voditelja volitve izvržen. Mi farani verujemo, da so od škofa potrjeni, ali mi smemo, kolikor je nas bilo navzočih pri volitvi, vsi pred sodnijo z priasego potrditi, da se volitev ni vršila postavnim potom, temveč na povelje našega g. župnika Vogrina. Res je, da se je smejala kuharica na kuhinjskem pragu, ko je videla, da se je vse vršilo po znanem receptu, res je, da je mu bila kuharica z dolgim nosom odšla v Zavrč, res je da jo je dekanova kuharica pripeljala nazaj, res je, da bil štedilnik rudeče barvan, kakor tudi kuhinja za tlakom, res je da je imenoval sv. Pavla „evangelista“, res je da je faranom z točo žugal, res je da je v živi domišljiji naslidel raz prižnice, kako bode fara Barbarska razdeljena, radi Vogrina in Rabuzeka, res je da je Belšek pobiral podpise za župnikov sprejem s kamenjem, res je da je Rabuzek zahteval slovenski recept, res je da ni imel stole, ko je šel 3 kilometre daleč bolnika previdet, res je da gre k altarju in na kancelj brez bizeta ali kape, res je da je za učiteljice popraševal, res je da je bil brevir ženi Valentina Kolodnik v glavo vrgel, res je da je kupil posestvo v Slatini za 14000 kron, in bo sedaj poštal „kmetovalec“. In ker je to vse res, se še ti črnosukneži upajo „popravke“ pošiljati, in sami sebe pred farani omešati. Oj pravica, božja

hčerka, kje si, da ne pomedeš s tve preljudmi? Koliko jih je, ki so volkovi v ovčatah Poblekah po besedah božjega učenika, in podobno polbeljenim grobovom; sami sebe imajo za pilec ovične, delajo pa največjo krivico svojim faranem. Alla, Hanza, Jaka, švint po tiri a praznikazgraj mehiri... Več voličerode r Iružbi

Iz Škocijana na Koroškem. Dragi Štajerc ve Veseli nas naprednjake na Koroškem, da nasvil, še zmiraj dovoliš nekaj prostora v „Štajercu“, sh En par naših klerikalnih možakov je že datavkljni potreben, da jih tudi ti, ljubi „Štajerc“ malo o va ušesa primeš. Mi imamo takega župana v pne bod vrsti. Ta gospodek se ne sramuje psovati veliko kega delavca, če se znajde z njim v kaki tlemo predni gostilni. Posebno oprava ima z njia izo če ga kdo pozdravi z besedo „Gut Heil, Hoodem Bürgermeister“. Sveda, ko je cela občina sbeane venska, da tudi pozdrav župana ne sme nemš U biti. Jako grozno ga razkačijo na mizi užigali ga „Deutscher Schulverein“ ali pa „Südmark“; tijejenje grejo sveda za duri, ali pa jih celo z nogami i i pokonča. Pač prvaško! Drugi enaki mu je gogledu Vunček, čuvaj na južni železnici. Ta možičned l živi sicer od Juda; ali kako ga grozi še zmiratana zakaj so pač vendar morali železnico po nakrat slovenski dolini zidati? Mi te vprašamo: zahrak. pa nisi pri kakemu farju za majerja? ali pa zaastop kaj pa niso farji železnico zidali? Tudi ti, ljubi le „Štajerc“, imaš veliko trpeti od tega možakadali Škoraj vsako soboto, ko priromaš po prog, ed zač mora on pol ure daleč prenašati, in kako dolge ni si mora roke z žajfo umivati, predno da dovolji zuebi duha te „giftne krote“. Ima tudi vsa šole večer to lepo navado, da se vleže v „Jezusovo, roke, noge, srce“, i. t. d. (iz čegar se mi gane, toyo ne norčujemo.) Ali vprašamo te, Vunčeka je. Kako je pa potem tvoje postopanje proti žemogled saj so se že vsi sosed tvojega sovražstva navvojega ličali. Kako pa je s tvojim sinom? Vojvoda „brandi n nega društva“! Ta fant je že tako študiran, djan ne potrebuje več v cerkvi mašnih kvucic, losi v pokrižati se zna tudi že polatinsko na tri voglost. To je sad bralnega društva! Več fantov iz farpazili

Iz Sv. Jakoba v Rožu. Dragi „Štajerc“, jedeme te ljubim čez vse, in te ne pustim, doklančev živim, ker pišeš resnico in sovražiš laž in krakor vico. O naših preteklih občinskih volitvah tržba poročam od bivšega župana Kobenterja, kateč je je sedel že skoraj 16 let na zlatem prestolčka je Sv. Jakobske občine, katerega je pa sedaj svoneni lastna stranka, (kakor je tudi on sam izjavilakako iz prestolčka dol potegnila. Strašanska žalostloveč Oj ti črna zastava in trdnjava koroških nemšč kranjskih Slovincov! Mi naprednjaki sami nujaka vemo vzroka da se je to pripetilo! Ze cal, k začetka njegovega županovanja je prepevaladi „črna zemlja naj pogrezne vsakega „nemčurjaruzeg in vpil „jaz sem župan“ in „zopet župan“, katu E se je vinca do možganov napil. Kar ni moga bo on dovolj vpiti in hujskati, pomagali so mu njelniki govi pajdaši, orgljar Grafenauer, ki je vpil nujaka tulil in izročal pri blagoslovljanju vogelna kamredno neobhodno potrebnega tamošnjega kloštra, vrines tiste kateri trdijo da je nemška beseda slovenčjačo potrebna, tistemu celovškemu „Lindwurm“, na bi bi prišel in jih požrl! Ali pa ko bi pa prišbode tisti „Lindwurm“ pred občinskimi volitvami leme Sv. Jakob, bi se ga bili pač Kobentar in njničar govi podrepniki najbolj prestrašili. te k olske rugi a mo

Novice.

Shod na Ptujski gori. V novo otvorjeni gokaz stilni g. Repe na Ptujski gori se je vršilo prav ho tklo nedeljo zborovanje naše strauke. Pri vr ha bilih se je napravilo neko napako; vled tegljaki ni bilo zborovanje tako močno obiskovano, kaken z bi bilo to na Ptujski gori pričakovati. Vendaesto pa se je zbralo precej poštenih posestnikovrank Shod je vodil v imenu odbora „Štajerčevegaga d političnega društva g. L. Slavitsch. Govoril pmed je naš urednik g. K. L i n h a r t. V daljšem gredo voru je raztolmačil politične razmere v novi ddejo žavni zbornici, nevarnost in škodljivost sprejet P avstro-ogrske nagodbe ter grdo mešetarjenje kle n s rikalnih strank za ministerske frake. Nadalje j 15 j pojasnil govornik prave vzroke današnje druginik ter popisal grozno revščino med kmeti. Živo inde v navdušeno so zbrani kmetje govorniku odobrni go vali in se mu zahvalili za njegov trud. Nato so bi

je predlagala nezaupnica za poslanca hof-rata Ploja. Zborovalci so to nezaupnico edno-glasno sprejeli. Medtem pa je prišel „vzgo-jilec otrok“ Klemenčič v menda malo vin-jenem stanju in pričel na tako nečuvani način razgrajati, tako grdo hujkati in lagati, da se bode moral pred sodnijo zagorjavati. V njegovi družbi je bil tudi neki pijači udani možakar, ki je več v ječi nego zunaj in ki je tudi sam iz-javil, da mu je vseeno, ali je zaprt ali pa ne. No, shod je bil takrat že končan in se je kmalu zaključil. V kratkem pa priredimo z o p e t z b o - rovanje na Ptujski gori. Kajti prestrašili se ne bomo učiteljskeve, ki pozabijo v pijančevanju oliko svojega stanu, kakor se nismo in ne bo-demo vstrašili politikujočih farjev. Nam se gre za izobrazbo kmetskega stanu in po tej poti bodedo korakali naprej v kljub hujskanju naših zbezenih nasprotnikov.

Učitelj Klemenčič je že večkrat prosil, da si ga pošteno privoščimo. Imeli smo doslej usmi-ljenje z njim, ker so drugi zanj milo pro-sili in ker vemo, da škoduje tak človek ugledu celega učiteljskega stanu. Že med lanskim volilnim gibanjem je skušal ta kramar-učitelj naš shod motiti. Morali smo ga takrat braniti, da bi ga kmetje ne postavili na zrak. Zdaj pa je mera polna, kajti Klemenčičev nastop na nedeljskem shodu je bil tako bru-talen, surov in rovtarski, da je vsaka nadaljna milost nemogoča. Vse kmete, ki so bili od začetka shoda navzroč, kličemo na pričlo, da se ni dalo na shodu nikomur povod, biti neza-dovoljen. Vse se je zgodilo tudi v polnem redu in šele po glasovanju je privdijval Klemenčič v sobo, kakor zdvijani vol in pričel tuliti neosno-govane, neumestne, surove besede. Prepričani smo, tek: da je ta „vzorni“ učitelj pregloboko v glazek-ni pogledal; saj je znano o njemu, da je večji del svojega življenja v krčmi in da trpi pri temu tudi njegov vpliv kot učitelj. Ali toliko da pijan ni bil, da bi ne vedel, kaj dela, in zato nosi polno odgovornost za svojo suro-vo. Naravnost presenečeni smo bili, ko smo are. opazili, da je bil prvi prijatelj in somišljenik jaz Klemenčiča ter za njim glavni razgrajal neki pik-ler jančevanju udani človek, kateri je več v ječi kakor zunaj. Ali je tak propal človek prava ti družba za izobraženega učitelja? Dotični razgra-teri jač je tudi že stol vzdignil, da bi se pretepaval čku in je pri temu rekel: „Saj sem bil že zaprt, meni to nič ne stori!“ Torej človek, ki nima nikakoršne sramote več, ki je rad zaprt, — tak človek je prijatelj učitelja! Globoko si padel, Kle-menčič, in še globlje bodeš padel! Kaj je ta hujskajoči učitelj pravzaprav hotel, kaj je zahte-val, kaj je povedal? Tega kaj nikdo ne ve in ali: tudi on sam ne! Razgrajati je prišel in družega nič! Bil je hud, da se je izrazilo hof-ratu Ploju nezaupnico; obenem je pa sam vpil, da bode „Ploja prijel“. Hvalil je okrajnega na-čelnika Orniga, psoval pa na okrajni zastop in hujskal grdo, naravnost podlo, proti mestu. In vedno je tulil s slinastimi ustmi: „Peneze nam prinesite!“ Menda mu je zmanjkalo drobiža za pijačo ali kaj. Seveda se ga nikdo ni usmili, da bi mu dal kakšno kronico. Tudi je vpil, da rišel „bode postal viničar“. Pametno bi bilo to, pane ti Klemenčič, kajti za šolo ste itak za nič. Ali kot viničar bi morali trdo delati in tega se vi bo-jite kot vrag križa. Tudi je Klemenčič psoval šolskega nadzornika g. Dreflaka, kateremu se na drugi strani ob vsaki priliki prilizuje. Značaj je ta mož, kaj? No, vemo še veliko „značajnih“ dokazev tega gospoda in povedali mu jih bodedo. Saj hoče ravno zdaj nadučitelj postati. Nadučitelj, — hahaha! Lepa šola bi morala to biti! Ne-deljski nastop mu je dal spričevalo, da je zmog-žen za nekaj družega, nego za nadučiteljsko mesto... Mi se ne jezimo! Ali „naredna stranka“ je lahko ponosna na dičnega tega svo-jeja člana. Mi bodedo že z vsemi Klemenčiči l pa pomedli! Smilijo se nam le tisti kmetje, ki gre-do takim ljudem na lim. Ali odprle se jim bodedo oči in zaropotali bodedo sami...

Proti učitelju Klemenčiču se je vložilo ka-ke-zensko naznanilo zaradi prestopka po e § 15 postave za varstvo shodov. Državni prav-činje dnik ima zadevo že v roki in v kratkem se o in bode vršila glavna obravnava, na kateri bode ta bra-fini gospod, ta dika učiteljskega stanu obsojen. o se Ko bi navadni kmet storiš kaj podobnega, bi ga

ne sodili tako brezobzirno. Ali ako pozabi du-hovnik ali učitelj (pa čeprav je pijan!) na do-stojnost, ki jo mora imeti vsakdo v občevanju z drugimi ljudmi, ako se obnaša „vzgojevatelj otrok“ po šeg-h, ki jih opazujemo v žganjarnah, — potem ne poznamo nobene milosti. Taki člo-vek spada v ječo in preskrbeli bodedo, da dobi tudi g. Klemenčič svojo lekcijo...

Iz Spodnje-Stajerskega.

Hofrat Ploj straši po ptujskem okraju in „poroča“ ljudstvu o groznih „uspehih“, ki mu jih je prineslo njegovo „delovanje“. No, mi mu to ne zamerimo! Zadnjo nedeljo je bil hofrat Ploj v Stopicah. Govoril je tam tudi o šolskih počitnicah in — kakor se nam poroča — je pri temu dejal, da ne bode jesenskih počitnic, dokler bode okrajni zastop v naprednih rokah. Torej, Ploj laže, da je napredni okrajni zastop krev sedanjih poletnih počitnic. Kaj je na temu? Prvič nima okrajni zastop s počitnicami sploh nič opraviti. Drugič so se uvedle poletne počitnice edino na željo krajinj šolskih svet-ov. Okrajni šolski svet se je obrnil namreč na vse krajne šolske svete in le-ti so mu v pre-težni večini izraziti željo, da naj bodedo počit-nice poletne. Ako ni to razmeram primerno, ako bi ljudstvu bile jesenske počitnice boljše, potem naj bi storili krajni šolski sveti svojo dolžnost. Ti krajni šolski sveti so večidel v prvaških rokah in so torej edino prvaki krivi poletnih počitnic... Žalostno za hofrata Ploja, da se ne upa več z resnico nastopati, temveč da krošnjari z navadnimi lažmi. Ploj naj bi raje povedal, zakaj se ni upal glasovati proti nesrečni avstro-ogrski nagodbi, zakaj je sedel raje v gostilni, nego da bi nastopil proti vladi in za ljudstvo. 30 mi-lijonev kron na leto košta Avstrije to iz-dajstvo! Hofrat Ploj, zakaj to ne poveš? O-zarjamo naše somišljenike, naj hofrata Ploja na vsakem shodu mirno o tej stvari povprašajo. In vprašajo naj ga, kaj mu je vlada obljubila, da ne glasuje proti nje —

Kdo in kaj je hofrat Ploj? V listu „Volks-zeitung“ v Reichenbergu popisuje neki „stari uradnik“ svojega znanca hofrata Ploja tako-le: „— Gospod Ploj je uradnik, ki je bil rojen leta 1862 v nemškem Ptujju, ki je bil nemško vzgojen, ki je obiskal le nemške šole od ljudske pa do visoke šole, ki se je delal po-tem dolgo za Nemca in se je podpisaval še l. 1894. po nemško „Ploj“. Nakrat pa je iz-previdel, da bode kot „Slovenec“ bolje „avan-ziral“ in iz nemškega „Ploja“ je nastal slo-venski „Ploj“. Oženil je še težko bogato nemšk o ženo. Kot trdi „ultra-Slovenec“ je prišel v finančno ministerstvo; ni še bil 40 let star, ko je postal že hofrat pri upravnem sodišču in se je pustil potem voliti v državni in deželni zbor. Imel je potem prav tajnostne sodnijske obravnave in bil vedno „za lastni do-biček“ politični uradnik.. Ploj je pravi poli-tičar za dobiček“... Tako pišejo to-variši o Ploju. Mi bi temu še lahko marsikaj pristavili!

Pri bleđi luni... Prijatelj iz sv. Križa pri Rog. Slatini nam poroča: — Čedne stvari se godijo po svetu! Pred kratkem sta prišli dve „usmiljeni sestri“ v pošteno gostilno g. Franca Ogrizek. Ne morda „sestri“, kakor se jih vidi v velikih mestih in katerih „usmiljenje“ se mora kupiti s svitlimi kronicami. To sta bili dve resnično „usmiljeni sestri“ z belim klobukom, plavo obleko in dolgim roženkranom... V Ogrizekovi krčmi pa se je nahajal ravnokar neki žegnani in tonsurirani gospod. Sprejel je „usmiljeni sestri“ prav prijazno in ju povabil k svoji mizi. Hvala Bogu, malo vina je letos, ali kar ga je, to je pač izborna kapljica. In pili so, pili in pili in pili ter se božje kapljice nasrkali. Postali so pri temu precej glasni in zgovorni. — Približno ob 10. uri zvečer sem šel ravno mimo gostilne, ko se vrata odprejo. Skril sem se za drevo in gledal, kakšne pijane ženske prihajajo. Slišal sem tudi besede: „Častiti gospod, sestra Uršula ne more več piti...“ In videl sem z mojimi grešnimi očmi, videl veliko! „Sestri“ sta stopili vsaka na eno stran gospoda „duhovnika“; le-ta ju je poštono pod pazduho prijel in tako je korakala lepa družbica naprej. Sel sem za njimi. Nakrat dobi sestra na levi strani — poljubček.

Hm, pravi „vikipusrl“ je bil! Sestri na desni strani je bilo čudno pri srcu. A dobila je tudi ona sladki poljubček od žegnanih ust... Več nisem hotel opazovati. Mislim sem si le: lepi duhovnik, lepe „neveste Jezusove“... Tam nekje pa je pel fantalin:

„Pri dveh zaspati so težke reči...“

O razmerah v Hajdini se bo treba enkrat temeljito pomeniti. Kajti smrdi, smrdi... Za danes omenimo le dvoje. Novo priromani kaplan Podplatnik je pretepel surovo nekega učenca. Ko se je hotel učenec ude pritožiti, zaklenil mu je kaplan vrata pred nosom. Opozarjamo stariše, naj vsako pretepanje tega čudnega „namestnika božjega“ takoj naznanijo! — Zad-njič so imeli klerikalci pri Graberju neko „tom-bolo“. Pri tej priliki so dobila dekleta kot do-bitke — svinjske repe. Pač primerno, kaj? Javnega pohujšanja in posoravelosti je menda že dovolj! Sicer pa govorimo v kratkem na-tančneje o hajdinskih razmerah.

Rošev „jurist“ in mežnar. Opetovano smo že označili osebo bivšega trboveljskega sultana Roša. Ker jabolko ne pade daleč od jablana, so tudi Roševi sinčki očetu podobni. „Früh krümt sich, was ein Haken werden will“, pravijo Nemci. Svoj čas smo omenili lepo dogodbico, v kateri so igrali zaklenjeni kovček nekega pe-kovskega pomočnika in Roševi sinovi prvo vlogo. Zdaj pa poročajo listi o neki drugi dogodbi. „Jurist“ Roš Franceljček si je izposodil l. 1905 od nekega mežnarja (!) v Ljubljani 160 K. Ob-ljubil je takrat pod častno besedo, da bode iz-posojeni denar v enem letu povrnil. Ali do dan-es tega še ni storil in vboji mežnar, ki je bil tako neumen, da je zidal na Rošekovo častno besedo, je moral fanta že opetovano rubiti. Do-bil seveda ni nič, kajti „jurist“ nima družega nego svoj dolgi jezik. O ti častna beseda! Očka Roš, pri „šotru“ ste si gotovo toliko pri- hranili, da plačate lahko mežnarju dolgore svojega sina. Lepo bi bilo to, očka Roš...

Poslano. Iz sv. Urbana pri Ptujju smo sprejeli sledeči dopis g. poštarja Marinča, katerega radovoljno objavimo: — „Glede neza-sluzenih napadev na mojo osebo v zadnjih šte-vilkah „Slov. Gospodarja“ omenim samo to-le: Ako sem jaz komu od ene ali druge strani kakšno krivico storil, zahtevam, da se ta ali pri c. k. poštnem ravnateljstvu v Gradcu ali pa pri c. k. sodniji čez mene pritoži. Pripravljen sem vsikdar čez vsako reč z mirno vestjo odgovor dajati. Kdo pa pri nas mir kali in poštene osebe ne-premišljeno in nes pametno po časnikih obira, to je znano. To je zakotna banda, katero pa skupno imenujem nesramne smrkovce, ker bolj-šega ne zaslužijo. Kdor drugim poštenje kra-de, ta sam poštenja ni vreden. Toliko za vselej! — Sv. Urban, dne 10. svečana 1908. — Fran-co Marinč, c. k. poštar.“

Poslano iz St. Janža na dr. p. Iz od nekega podleža z gnojnico pisanega nad vse gnučenega lista, kakoršnih sem dobil že več od Sv. Bolfanka, razvidim, da se podtika dopis, ki je natanjen v predzadnji številki Vašega lista, meni. — Pro-sim toraj, slavno uredništvo naj blagovoli potr-diti, da sploh nisem Vaš dopisnik in da torej tudi z imenovanim dopisom nisem o nikakor-šnej zvezi. — Omenim le še, da imam več kot dovolj važnejšega posla, nego so malenkostni osebni napadi po časnikih. Napadenim osebam pa nikakor ni v čast, če je njih zaveznik zago-varja zahrbtno na tak surov, lopovski način.

Janez Reich, nadučitelj.

(Potrjujemo, da g. R. ni naš dopisnik. Uredn.) Iz St. Janža dr. p. se nam piše: Klerikalci in njihova komandanta župnik in po svojem „katoliškem“ delovanju obče znani kaplan Agrež hočejo osrečiti St. Janž s klerikalno posojilnico. Da je nepotrebna, o tem je vsakdo prepričan. Ker pa se vse priprave v temi godijo in ker sta imenovana gospoda in svojim ovčicam, katerim sta zaupala to skrivnost, strogo zapovedala, da ne smejo o tem nikomur nič povedati, je cela stvar jako sumljiva. Svarimo tedaj z vso res-nostjo Sentjanžane pred to posojilnico da se ne bodo pozepno kesali in imeli škode, ko bo pri-šel v to posojilnico „krah“, kakor se je godilo klerikalnim konzumnim društvam.

Gornjoradgenski kraj boleha. Poroča se nam: 3. svečana je bila tu drugokrat občna seja

okrajnega zastopa raspisana. Prišli so gospodi k seji in reklo se je, da gosp. načelnik ne pride, on da je bolan in da prevzame predsedništvo njegov namestnik gosp. Zemljič. Ta mali Zemljič, katerega se komaj od mize vidi, je res nekaj časa tam stal kakor velik mož; naenkrat pa je moral pobrati „hale in iti dale“; on je hotel na konja prileziti, pa je ostal v blati. Ni mogel gosp. Zemljič dovršiti konca seje, ako ravno so bili pobožni gosp. Kunci za zapisnikarja izvoljeni. Zdaj smo pač že z našim okrajem celo pri — „kunci“... Še nekaj novega! Ko so se gosp. Kunci od te prve seje peljali s svojim lepim vozom domu, so izgnili na cesti proti Očeslancem svojega hlapca „Droša“ ki je moral potem peš iti domu; kaj še le iz tega vse pride? Okrajni zastop gor. Radgone silo trpi kakor nebeško kraljevstvo. Zdaj bode morala biti tretja seja raspisana. Bog daj gosp. načelniku zdravje; saj mu je že drugi dan boljše bilo... Kadar je Zemljič proračun za leto 1908. predlagal in je za strelbo proti toči le samo 300 kronic bilo predvarjeno, se je začela burja; že smo mislili da moramo iti v koruzo po puške, ali dragotinski rihtar, slovenski „Nemec“ se je strašno branil, naj ne streljamo, da strelba nič ne pomaga. Kadar so načelnika in okrajni zastop volili, so veliko streljali, pa vendar imajo zdaj samo brigo in jezo mora in biti še nazadnje toča pride... Gosp. Zemljič pa se tudi zelo strelbe boji, ker je pred nekimi leti načelnik konzuma bil. Takrat je bila v Radgonah postaja za strelbo; imel je eno kišto jajc za poslati na Nemško; vse so se skalile od tote šmentane strelbe in jih je dobil nazaj. Na takšno prepričanje se človek mora na noge postaviti... Ali brez šale: V kratkem času svojega gospodarjenja so prvaki svojo popolno nezmožnost pokazali. Pojdite torej spat, gospodje, da ne napravite prebivalstvu okraja še večje škode!

Iz Sladkogore se nam piše: Sladkogorskega g. župnika Krajnca cesarjeva podoba na čelu „Štajerca“ v oči bode. Gospod ima „Štajerčeve“ posamezne članke izrezane in jih večkrat prebere. Pa ni greh „Štajerca“; brati, saj ga župnik tudi bere! Sladkogorčani, nobena hiša ne sme biti brez „Štajerca“ saj to je naš list, kateri vas podučuje in vaše izkoriščevalce razkrinka!

„Sveti“ teater s sv. Nežo se je v sladkogorskem župnišču dne 2. in 9. svečana vršil; tretjokrat pride dne 16. svečana na vrsto. Tokrat je župnik obljubil, da povabi vse svoje prijatelje. Mi mu pa naprej povemo, da se mu še vrine kakšen naš prijatelj. Teatri se vršijo v korist farovškem mošnjčku. Ali bode tudi sam potem dal farovž zopet popraviti? To bodedo že videli. Cerkevni in občinski očetje, pazite na farovž, da ga vam župnik še ne podere...

V Kaplji p. Armelžu so se vršile pred kratkem občinske volitve. Zeleti bi bilo, da pride malo krepkeje življenje v ta zastop, kajti doslej je bilo precej klaverno. Tako n. p. je neki prejšnji član občinskega odbora, krajnega šolskega sveta in cerkveno-konkurenčnega odbora kot bivši najemnik lova od l. 1904 še lovsko najemnik v znesku 200 kron dolžan... To je pač malo preveč „šlendrijana“!

Thannhofer na begu. Živinozdravnik Thannhofer je vložil pritožbo proti razzodbi mariborske porote, s katero sta bila urednik Jahb in trgovec Schober iz Marenberga oproščena. Zdaj je potegnil Thannhofer pritožbo nazaj. Stem se je sam podal. Adijo! — Tajnik okrajnega zastopa marenberskega g. A. Kager je tožil bivšega živinozdravnika Thannhoferja, ker mu je ta očital krivo pričanje. Judovski Thannhofer je bil obsojen na 400 K globe. Zdaj bode menda vendar konec!

Pobožni svinjar. V okolici Rogaske Slatine so zaprli klerikalnega svinjarja rodov Hrvata. Ta možakar je že drugokrat oženjen in precej v letih. Pozabil se je tako daleč, da je nekega mladoletnega dekleta opijanal in potem z njim grešil. Zdaj sedi v Celju pod ključem. Bil je tak hinavec, da se je pred vsakim štorom odkril. Ko so ga orožniki gnali, je hotel pred vsakim križem klečati in moliti, tako, da so ga morali orožniki proč vleči. Ali ni takšni podprenik najnevarnejši hinavec, da se dela očitno iz Boga norca? Pač lepi izgled klerikalne vzgoje!

Poduk v trsnj rezi. Deželni vinogradniški inštruktor za ptujski okraj dajal praktični

poduk v trsnj rezi tako-le: 20. svečana popoldne v deželnem vinogradu Rodinsberg; 21. svečana dopoldne v vinogradu g. Wratzfeld v Jablovcu, popoldne pa v Sedlašku; 25. svečana dopoldne v vinogradu g. Miheliča v Goricah; 26. dop. v vinogradu g. Lovreca v Grosbergu; 27. dop. v vinogradu g. Schulhof v Pristovi in popoldne v onem g. Ulaker v Vel. Okiču; 28. dop. pri g. Gomilšek v Leskovcu in pop. pri g. Voisku v Lihteneku. Meseca sušca pa tako-le: 2. dop. pri g. dr. Jurtela v Karčevini, 5. dop. v cerkvenem vinogradu v Grajeni, 6. dop. pri g. Bönisch v Stadtbergu, 7. dop. v deželnem vinogradu v sv. Urbanu, 9. dop. pri g. Arnušu v Preratu, 10. dop. pri g. Zlodnjaku v Juršincih, pri g. Koserju v Dragoviču pa popoldne; 12. pop. v dežel. vinogradu v Narapljah, 13. pop. pri g. Vrabiču v Stopercah. — Ako bi se na tem vspredu kaj spremenilo, naznanilo bi to občinsko predstojništvo.

Občinske volitve v Zg. Radgoni so se vršile 10. t. m. V vseh 3 razredih so zmagali naprednjaki. Županom je bil zopet g. Joh. Kürbus izvoljen. Obč. svetovalci pa so gg. vinogradnik Bouvier, direktor Erschenjak in veleposestnik Zorzini. Živeli!

Ormužko graščinsko posestvo je nakupil naprednjak g. Oskar pl. Pongratz. Prebivalstvo pozdravlja ta korak z veseljem.

Celjska porota je obravnavala o veliki goljufiji, ki so jo izvršili zlikovci v Laškem in ki je kostala južno železnico 41.000 kron. Obtoženec Schöntaner je bil obsojen na 3 leta težke ječe, druga dva obtoženca sta bila oproščena.

V štajerski sklad za budo (Notstandsfond) so darovali pri okrajnih glavarstvih m. dr. tudi sledeče svote: Celje 721 K, Leibnic 132 K, Ljutuj 5 K, Radgona 594 K, Brežice 200 K, Ptuj 36 K, Slov. Gradec 10 K, itd. Pri vseh glavarstvih Štajerske se je nabralo od 21. okt. do 31. dec. 5.549 K. Mesto Gradec je darovalo 3.000 K, štajerska dežela 1.000 K, mestna šparkasa v Gradcu 2.000 K. itd.

Rop? 4. | 1. se je peljal krošnjar Jos. Lackner proti Ljubljani. V Mariboru sta vstopila 2 gospoda, ki sta mu ponudila požirek kognaka. Lackner je pil in takoj potem zaspal. Lopova sta mu vzela denarnico s 450 K in jo popihala. **Nego zlomil si je g. nadučitelj Em. Moric** pri sv. Petru pod sv. goro.

Iz Koroškega.

Prvaške nakane. Klerikalni listi poročajo, da je sklenilo njih politično društvo na seji dne 3. t. m., da ustanovi „samostojno, neodvisno kmetijsko družbo“... Kakor znano, obstoji na Koroškem kakor tudi v vseh drugih deželah že davno c. k. kmetijska družba, ki deluje vrlo na zboljšanju gospodarskega položaja in daje svojim članom prav lepe dobičke. Ta c. k. kmetijska družba ima zdaj po vsej Koroški 150 podružnic z okroglo 8500 člani. Nadalje imajo napredni kmetje že okoli 30 konjerejskih društev, ki izdajajo tudi kakor kmetijska družba svoj lastni list. Tudi so ustanovili pametni kmetje 36 čebelarskih društev. Dežela je ustanovila poleg tega velepotrebno zavarovalnico za živino; le-ta je imela že lani 104 podružnic, katero število se je pa že in se bode še znatno zvišalo. To je pametno, napredno gospodarsko delo! Tudi nasprotniki morajo to priznati. Edino na podlagi takega dela se zamore ozdraviti kmetijski stan... Kaj pa so prvaki in klerikalci doslej storili na gospodarskem polju? Namesto podružnic kmetijske družbe, ustanovljali so svoja „Marijina društva“ — namesto konjerejskih društev napravili so svoja „izobraževalna“ društva, — namesto gospodarskih časnikov izdajajo svoj „Š-Mir“ in priltjikevega „Korošca“, — namesto gospodarskih pogovorov prirejali so pobožne „teatre“ in Brejc-Grafenauerjeve komedije. Ja še več, — sovražili so divje plodonosno delujočo kmetijsko družbo, odvracali so nezavedne kmete od konjerejskih društev, obrekovali so na najnesramnejši način zavarovalnico za živino. In zakaj vse to? Edino vsled tega, ker se te gospodarske organizacije niso podale na močvirnato polje politične gonje, ker ta društva niso hotela peljati boj proti nemštvo, ker ta društva niso trobila v prvake trojice Brejc-Grafen-

auer-Podgorc. Vso stremljenje teh ljudi je ravno edino politična gonja. Tako je prebivalstvo na spodnjem Koroškem ubožalo... jih s polgama se ljudstvo oči odpirajo. Trumoma se pričeli zapuščati prvaško ladjo in pristopati k prednim gospodarskim društvam. Ljudje ne verujejo več, da bi bila njih duša pogubljena ako so člani konjerejskega društva, da bi izgubili bili nebeško kraljevstvo, ako si svojo živino varujejo. To so prvaki hajskači sami izpodročili. In zato so zdaj sklenili, da ustanovijo „Smešno voje“, lastno, neodvisno kmetško družbo... Smešno voje. Smešno in hudobno je to počenjejanje! Obstoje napredni kmetijski organizaciji seveda ti ljudje ne bodoje škodovali. Ali mi vprašamo: kaj hoto napraviti s tem blaznim počenjejanjem? Brez sredstev, zmožnosti, strokovnjakev! Brez cilja, brez namena! Jasno se vidi: gospodarsko nezmožnost slovenskih Korošcev, ki dajo prvaki za prazne pene njih politike! Ljudstvo, — pozor!

Kam prihaja kmetijski denar? Iz Rožne line se nam poroča prav čudno povestico. Značaj je, da kmet nima veliko denarja. Ako si pa s velikim trudom le par goldinarjev prihrani, tem pride po navadi g. fajmošter in mu priverja, naj denar za Božjo voljo ne vlož v šparkske šparkasi, temveč raje v prvaki, v kat- ima po navadi fajmošter sam glavno besed. Marsikateri kmet je pri temu že za glavo mar, kaj dobro ve, da so nemške šparkase izbirane in zavarovane, medtem ko pridejo vaše vsake vsak hip v slabe razmere. In ljudje vprašajo, kako to, da se župnik za te stvari, da liko zanima. Zdaj so dobili odgovor, ti vbi zapeljani kmetje. Kakor znano, je v Rožni dolini popolnoma slovenski občinski zastop. Župan in župnik prigovarjata ljudem, svoje otroke ne pustijo nemško učiti ter jih raje v Rožunovo šolo pošiljajo. Seveda, žup sam pusti svoje otroke daleč nemško podučevati. S tem pametni kmetje v Sv. Jakobu že do niso zadovoljni in pošiljajo raje svoje otroke kjer se učijo tudi nemškega jezika. Ali kmeti tudi drugače z gospodarstvom v občini niso zadovoljni. Prišle so občinske volitve in prejšnji župan g. Kobentar ni bil več župan, zakaj pa? Ljudje so stikali glave skupaj in vpraševali. Ali odgovora ni bilo. Zdaj je stikali tudi občinski odbor glave skupaj. Občinski oče so pogledali v blagajno in napravili prav čudne obraze. Kajti več tisoč občinskega denarja je zmanjkalo!!! Kdo je kriv? Kje je denar? Kdo je kradel? Tako povprašuje danes po sv. Jakobu. Odgovor bode pač komi vedel, katerega je odposlal deželni odbor preiskavo. Pa čudno, čudno; škoda je že razpar „bornih“ tisočakov pokrita. Zdaj povprašujejo zopet ljudje, od kje je prišel denar. Govori se, da je dala tamošnja prvaška posojilnica tisočake in tako poravnala škodo. Ljudje pa s tem niso zadovoljni. Ali si hranijo ljudje svoje krvave krajcarje zato, da se kakšnemu nepoštenemu človeku iz sramo? Ako ni mogoče, da ljudje svoj denar gubijo, ker meče posojilnica nepremišljeno tisočake pri oknu ven, samo da pomaga človeki ni bil pošten, čeprav je bil župnikov priteljček? Ljudje imajo veliko skrb za svoj denar. Da bi le deželni odbor kmalu preiskavo končal in ljudem vse pojasnil. Kmetje, vzemite iz tega nauk: Ne nosite svoje denarja v prvake posojilnice, olk so brez oblastnega nadzorstva in v katode i se denar za vse mogoče stvari porabi. Zato nljivo shranite denar le v naprednih, nereceptskih blagajnah, katere nadzoruje komitej dež. odbora. Ne pustite se preslepti!

Orgljar Grafenauer pa „verdinstkrajc“. Iz koro poročajo, da je dobil prvako-klerikalni posojilni orgljar Grafenauer zlati zaslužni križec krono... Hmhm! Kakšne so neki njegove „sluge“? Vzemimo „rešpetlin“ in preiščimo „zasluge“! Ali je dobil križec menda zato, slud je pljuval svoji koroški domovini v obraz? ali je morda zato, ker pripada stranki, katere deželno raztrgati, torej stranki deželnih izdajalec jih Ali pa morda zato, ker je tako ponižen, da vladati iz roke?...

Za resnico! „Š-Mir“ napada že dalje sem g. strokovnega učitelja A. Hornbogner najpoglejši način. V zadnji številki „Banogost

zeitung' odgovarja g. učitelj na te laži in pravi m. d.: „Neresnično je, da sem posval na kmet- skih shodih vero in papeža. Ako se na te shode že špijone pošilja, naj se vsaj idijete in lumpe ne pošilja. Neresnično je, da sem samo 4 leta študiral. Sedel sem 8 let v srednji šoli in študiral potem še 4 leta in si na ta način pridobil potrebnega znanja. Tudi je neresnično, da politikujem na zimski kmetijski šoli. Seveda, jaz podučujem tudi s tsem. Učitelj, ki ne pritisne učencem znsmenje svojega duha, ne zasluži svoje plače. Nesramno obrekovanje je tudi, da sem poln sovražstva proti veri in Slovence. Jaz imam prijateljske zveze z raznimi Slovenci in sem prepričan, da imata napredno slo- venstvo in napredno nemstvo dovolj vzroka, korakati skupno proti skup- nemu sovražniku... In mojo vero mi pustite pri miru! Na časniške farje se- veda ne verujem, ali jaz verujem na Boga, spoštujem duhovnike, sovražim pa farje vseh narodov in ver. „Mir“, ki je pisan skoraj izključno od duhovnikov, je pravi šinter časti. Surovost tega lista je tudi Slovencem gnusna in dobil je zato ž: od stoterih zaslužen- brco. Gospod škof dvignite v prvi vrsti moralo duhovniških časnikarjev!“ — Pametne besede so to in tudi mi se jim v polnem obsegu pridružujemo!

Občni zbor društva „Südmark“ v Rožu se vrši to soboto 15. t. ob 8. uri v gostilni Beuthner. Potovalni učitelj g. M. Schneider bude predaval. Po zboru se vrši družinski večer s plesom. Upati je, da se udeležijo zboru tudi zunanji člani in oni sosednih podružnic. Gosti, ki jih vpeljejo člani, so pozdravljeni.

Pogoreli mlin. Preteklo nedeljo je pogorel mlin v Feisaku, ki pripada kloštru dominikan- cev. Škode je za 8000 K.

Ogenj v St. Ilju je pogorelo poslopje po- sestnika Sims. Škoda je velika.

Po svetu.

Potres v Meksiki. Otoke ob pokrajini Yucatan v Meksiki je uničil velikanski potres. Mnogo delavcev je utonilo v morju. Najmanje 100 oseb je izgubilo življenje.

Ženski roparji. V Lublinu na Ruskem se je pojavila banda ženskih roparjev. Roparice pri- padajo revolucionjski stranki in ji oddajo ves ukra- deni denar. Policija jih še ni mogla dobiti.

150 šivank sneda je žena Dresler v Novem Yorku. Z magnetom so spravili razven 16 vse šivanke iz telesa. Ali ena je prišla do srca in žena je umrla.

Škof od volkov napaden. Ko se je srbski škof Sava vračal v svojo rezidenco Kraljevo, so volkovi napadli voz Le s težavo je spremstvo pobilo in nagnalo žival. Drugače bi postal škof a žrtve zverine.

Nesreče in zločini. V Kristchurchu (Neuseeland) je napravil požar za 15 milijonov kron škode. — Ravnatelj meke pivovarne v Londonu je zblaznel in ustrelil svojo ženo, hčerko, 2 posla in sam sebe. — Pri volitvah v hrvaški sabor je prišlo v Udmini od izgredov. Orožniki so streljali. 1 kmet je mrtev, 2 težko ranjena. — V Var- savi je obsodilo vojno sodišče 16 anarhistov na smrt.

Gospodarske.

Ali naj sadimo cepljene ali divje črešnje? — Kakor znano se razvija divja črešnja mnogo ce, bolj krepko, nego požlahtnjena ali pitana. Zor- kateri hoče imeti toraj krepko drevo, je boljše, če za- sadi na stalno mesto črešnjeve divjak katerega ne mprecepi še le potem, ko se je močno razvil.

Kedar sadimo trte, ne stavimo gnoja pod korenine, ampak nad nje. V globočini bi se ne razkrojil, ker bi ne dobil dovolj zraka. Prav na korenine tudi ne smemo staviti gnoja, ker bi povzročil lahko pleasnebo in druge koreninske bolezni. Korenine je treba najprej razgrniti z drobnao zemljo in šele na to je deti gnoj. Samo ato, ke v slučaju, da imamo močno sprhel gnoj (kom- az? A post), smemo ga dati tudi pod korenine ali ne posredno na nje. Trtam je dobro gnojiti, kedar se jih sadi, neobhodno potrebno pa ni. Boljše je skoraj, če se gnojijo trte v drugem ali tretjem letu. Samo tedaj, če je zemlja jako rerna, tje ga gnojimo trtam že takrat, ko jih sadimo. **Dak ga žveplenem vodiku v vinu** je nekaj pogostenega tudi letos. Takemu vinu pravimo,

da diši po gailih ja'cah. Navadno prihaja ta duh od žepila, s katerim smo žveplali trte v vino- gradih, dostikrat na tudi od močno z žveplom zakajenih sodov. C:lo iz drožja, ki se začne v vinu razkrajati se dostikrat razvije. Tako vino je pretočiti skozi kotlovinast lij ali pa je dati v lesen lij nekoliko kotlovinastih pokrivač. Kotlo- vina se zveže z žveplenim vodikom in s tem se vzame vinu neprijeten duh. Med pretakanjem se mora lij ali pokrivače večkrat obrisati. Prim. „Gosp.“

Listnica uredništva in uprav- ništva.

Lešič-prijatelj: Le ven z materijalom. Vsako sredstvo je porabiti, da odpremo ljudstvu oči! **Novavas pri Ptuj:** Osebnost stvari šofstarja ne moremo popisati. Škoda prostora v listu! Ko bi nas za norca imel, bi si poizkcali ravno drugega čevljarja. Kaj drugega! **Pozdrav! Rog. Slatina:** Bravo! Le delajte! Srčni pozdrav! Kmalu se vidimo na shodih v vašem okraju. L. — **Čevljar F. K. Maribor:** Preosebno! Treba je navesti vedno slučaj! Kaj je dotičnik storil? — **Kalobje v Vezovju:** Prvič nepodpisano, drugič preosebno, tretjič koš! — **G. župnik Vogrin v sv. Barbari:** Oprostite, ali Vaših groženj se ne bojimo. Grehi Z. padejo na nje- gov stan. Mi Vas ne bodemo nadlegovali, ako primete pošteno svojega kaplana za ušesa in ako pomirite sami farane. Tožbe in denarja se pa res tudi ne bojimo. Klanjamo se! — **Prihova:** Pustimo prostor za važnejše stvari! Gospod se morda poboljša! — **Župnik Sušnik v Črešnjevcu:** Zelo žal nam je, ali Vaše čekarje ne moremo, nočemo objaviti. Nakopali bi Vam lahko tožbo, ko bi pismo tistemu dali, katerega posujete. Nas ne bo- dete vlovili v take zanjke. Pamet, župnik, saj ste že v lethi. — **Velenje:** Ali se ne sramujete svoje bojzni pred črno sukno? Saj ste vendar mož! Korajžol! — **Sv. Duh-Loče:** Razni somišljeniki na prosijo, naj pustimo dotičnega g. pri miru. Podučili se bodemo o položaju **Pozdrav! — Suha v Labudu:** Nepodpisano, torej koš! Osebnosti sploh ne ljubimo! — **Štev. 11.127:** Plačano do 1. 3. 1909. — **Naročniki na Hrvaškem in Ogrskem:** Od raznih straneh dobivamo pritožbe, da naročniki lista ne sprejemajo. Pri nas se list vedno od- pošilja. Zadržujejo ga torej poštarji. Pritožili smo se že na ravnateljstvo. Kdor list v pravem času ne sprejme, naj nam to piše. Pritožili se bodemo naprej! — **Več dopisov** prihodnjič! Delajte neumorno za list!

Loterijske številke.

Gradec dne 8. februarja: 24, 43, 41, 51, 17. **Trst, dne 1. februarja:** 16, 19, 76, 68, 69.

Ime **Singer** je za šivalne stroje, vsled svetovaega imena, katerega si je pridobila ta fabrika v 50 letih, garancija za naj- boljši materijal in vzorno konstrukcijo. Zato skušajo razni fabri- kantje svoje šivalne stroje, ki jih imenujejo „Singer“, „System Singer“, „Verbesserte Singer“ ali pa „Echte Singer“, prodajati. Ne pustite se stem preslepiti. Vprašajte pri nakupu, je-li mašina tudi iz fabrike Singer & Co. Naše originalne mašine se prodajajo edino v lastnih prodajalnah v vseh večjih krajih. V Ptuj Haupt- platz Štev. 1.

Promet razposiljalne trgovine zahteva aparat, o katerega velikosti nima navadni clovek niti pojma. Pomisliti je na tisoče in zopet tisoče komadov blaga, ki morajo biti naloženi, da se kupecem pravočasno ugodi. Marsikatero blago ima zopet razne vrste po velikosti, harvi in muštru. Vsak posamezni komad vsake vrste blaga mora biti posebej numerirjan, registriran, pri prodaji fakturiran in izbrisan iz skladiščnih o registrov. Numeriranje gre v milijone in tako se lahko predstavljamo, koliko oseb in koliko delavske moči je v tej zalogi potrebno. Razposiljalna hiša **Hanns Konrad** vslužuje zdaj 200 oseb; njih delu najdemo lepe članke v letnikih 1908 in 1908. **Hanns Konradovega** koledarja, katerega dobijo vsi kupci te firme zastoj in poštnine prosto.

Dviganje živinoreje je nemogoče brez krme, ki ima dovolj živeža. Da se lako pridobi, treba je gnojiti travnike in paše ter polja za krmo in plodove. Gnojenje s samim hlevskim gnojem in gnojnico ne zadostuje, ker ima primanjkuje fosforjeve kisline; morata se mešati z Tomaževo moko. V mnogih slučajih se pa po- leg Tomaževe moke tudi kajnit gnoji, kar je priporodljivo zlasti pri slabem hlevskem gnojenju.

2 kovaška učenca

se takoj sprejmeta pri P. Tam kovač v Ptuj. 108

Oženjen majer 86

k živini se sprejme v graščini Dornava, pošta Moškanec.

Dva kočijaža 107

in namreč eden bolj za parado drugi pa k težkim konjem se sprejmeta. Plača po dogovoru. Ponudi se naj pri gosp. Ste- faniji Taussig v Varaždinu.

Mizarski pomočnik

in en 106

mizarski učenc

se sprejmeta pri Georg Plah v Gradweinu.

Najboljše **budilnice (Wecker)** registrovna znamka „Adler-Roskopf-Alarm“ se dobi le pri moji trdkci

Z 1 zvoncem, jekleni an- ker in „Absteller“ K 3 80
Z cifernico, ki se po noči sveti K 4 20
Z 2 zvoncema, jekleni an- ker in „Absteller“ K 4 40
Z cifernico, ki se ponoči sveti K 4 80
Konkurenčna budil. K 2 90
Z cifernico ki se ponoči sveti K 3 30
Z lepo malo leseno posado K 4 40
Z cifernico, ki se sveti po noči K 4 80
Športna budilnica . K 5 50
Ki se sveti ponoči . K 6 —
3 leta pisмено garancijo! Ako nedopade, denar nazaj!
Pošlje po povzetju **prva fabrika ur v BriXu HANNS KONRAD** c. in k. dvor. lll Brüx, št. 876. Zahtevajte moj glavni cenik, ki ima čez 3000 slik zastoj in poštnine prosto. 693

Pozor!

Lepa jabolčna drevesa najbolje vrste ima za od- dati **R. F. Wibmer v Ptuj.**

Pekovski obrt

v dobrem kraju kje se drva po ceni in labko dobijo, se da do 1. marca v našem. Kje pove „Štajerc“, 96

Denarna posojila

vsake velikosti po 4 do 50/100, proti dolžnemu listu z ali brez priče za jamstvo, plača se v mesečnih obrokih v 1—10 let. Brez posredovalnih pristojbin. Posojila na realitet po 3 1/2% na 30—60 let, najvišje. Večja financiranja. 82
Hitro in diskretno se vse vrši.

Administracija „Börsen-Courir“

Budapest, Postfach. Porto za nazaj se prosil. Prosi se nemsko korespondenco.

Kovaški učenc

se takoj sprejme pri **Gottfried Petschar** v Knci pri Mariboru.

Pridno dekle

katero se hoče v gladenju ali peganju izučiti, sprejme se v stalno službo pri A. Bre- cell-u v Ptuj. Šp. O. P. A. ulca 3. 83

Posestvo

18 oravol njiv travnikov, sa- donosnik in gozda. Krma je izvrstna in se lahko 12 glav živine redi; oddaljeno je eno ure od hoda od Maribora in pol ure od kolodvora Pecnica; hiša in hlevi so zidani in z opeko kriti. Več se izve pri posestniku **Antonu Logarič Sv. Miklavž p. Hoče.** 92

Na prodaj 90

je za nizko ceno in z ugod-nimi plačilnimi pogoji lepo malo posestvo z lepo zidano in opeko krito hišo s 4 stanovanji, gospodarsko poslopje z svinjskim in živinskim hlev- cem vse v dobrem stanu. — Več se izve pri **Joh. Kukovič-u v Sv. Miklavžu pr. Mariboru.**

Vrl, trezen in priden konjski hlapec

se za neko trdko v Ptuj sprejme. — Kje? pove upravništvo „Štajerca“. 101

Učenc

čeden in priden iz boljše hiše, dobro izsolan se takoj sprejme pri **G. Kaiser-ju** trgovina z me- šanim blagom v **Majsberrgi (Monsberg)** pri Ptuj. 102

!! Dobava lesa !!

Za zgradbo male železnice od postaje južne železnice **Slov. Bistrica** do mesta **Slov. Bistrica** se razpisuje dobavo **5.000 trdih lesnih „švelnov“** 2 30 m. dolgih, spodaj 0-20 cm, zgoraj 0-15 cm. in 14 cm. visokih, Nadalje trdi **ekstra-les** 25 kubičnih metrov za „vajhne“. Mere se izve v občinski pisarni. Poslati se ima les do 31. marca 1908. Ponudbe se sprejema do 20. svečana 1908. opoldne do 12. uri.

Mestni urad Slov. Bistrica

dne 11. svečana 1908.

Jak. Versolatti m. p.